

Sygn. akt II K 343/16

1 Ds. 525.2016

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 listopada 2016 r.

Sąd Rejonowy w Środzie Śląskiej II Wydział Karny, w składzie:

Przewodniczący: SSR Radosław Gluza

Protokolant: Karolina Raszowska

przy udziale prokuratora Marka Rogowskiego z Prokuratury Rejonowej w Środzie Śląskiej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 20 września 2016 r., 08 listopada 2016 r., 22 listopada 2016r.

sprawy

1. **D. K. (K.)**

syna G. i D. z d. G. (...)

ur. (...) we W.

oskarżonego o to, że:

I. w nocy z 12 na 13 kwietnia 2015 roku w Ś. na ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z A. P. (1), po uprzednim wypchnięciu płyty (...) zabezpieczającej otwór okienny, dokonał włamania do remontowanego budynku, z którego wnętrza usiłował dokonać kradzieży niwelatora m-ki T. o wartości 3000 złotych na szkodę S. S. oraz bluzy sportowej o wartości 250 zł na szkodę Ł. K., lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na postawę pokrzywdzonego, przy czym czynu tego dopuścił się działając w warunkach powrotu do przestępstwa będąc uprzednio skazanym:

A. wyrokiem Sądu Rejonowego w Środzie Śląskiej z dnia 09 lipca 2009r. sygn. akt II K 531/09 za czyn z art. 278 § 1 k.k. na karę jednego roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary pozbawienia wolności na okres trzech lat próby, której wykonanie zarządził postanowieniem Sądu Rejonowego w Środzie Śląskiej z dnia 01 kwietnia 2010r. sygn. akt II Ko 235/10,

B. wyrokiem Sądu Rejonowego w Środzie Śląskiej z dnia 08 września 2009r. sygn. akt II K 197/09 za czyny z art. 278 § 1 k.k. na karę sześciu miesięcy pozbawienia wolności oraz z art. 279 § 1 k.k. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. na karę, na podstawie art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k., jednego roku pozbawienia wolności i wymierzając mu karę łączną jednego roku i sześciu miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem kary pozbawienia wolności na okres pięciu lat próby, której wykonanie zarządził postanowieniem Sądu Rejonowego w Środzie Śląskiej z dnia 13 lipca 2010r. sygn. akt II Ko 234/10,

C. wyrokiem Sądu Rejonowego w Środzie Śląskiej z dnia 15 kwietnia 2010r. sygn. akt II K 1297/09 za pięć czynów z art. 278 § 1 k.k. i czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k. wymierzając mu karę łączną jednego roku pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 09.11.2009r. do 09.11.2009r. i od 22.11.2010r. do 21.11.2011r.,

D. wyrokiem sądu Rejonowego w Środzie Śląskiej z dnia 12 października 2010r. sygn. akt II K 97/10 za czyn z art. 280 § 1 k.k. i art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. na karę dwóch lat pozbawienia wolności,

E. wyrokiem Sądu Rejonowego w Środzie Śląskiej z dnia 07 marca 2011r. sygn. akt II K 1356/09 za czyny z art. 289 § 1 k.k. i art. 278 § 1 k.k. na karę łączną dziesięciu miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 08.10.2009r. do 08.10.2009r. i od 21.11.2011r. do 20.09.2012r.,

gdzie wymienione w podpunktach A,B i D wyroki zostały objęte wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Środzie Śląskiej z dnia 19 lipca 2011r. sygn. akt II K 242/11, w którym połączono kary pozbawienia wolności opisane w podpunktach A, B i D i wymierzono karę łączną dwóch lat pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 11.06.2010r. do 22.11.2010r. i od 20.09.2012r. do 09.04.2014r.,

tj. o przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.;

2. A. P. (1) (P.)

syna M. i J. z d. Ł.

ur. (...) we W.

oskarżonego o to, że:

II. w nocy z 12 na 13 kwietnia 2014 roku w Ś. na ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z D. K., po uprzednim wypchnięciu płyty (...) zabezpieczającej otwór okienny, dokonał włamania do remontowanego budynku, z którego wnętrza usiłował dokonać kradzieży niwelatora m-ki T. o wartości 3000 złotych na szkodę S. S. oraz bluzy sportowej o wartości 250 zł na szkodę Ł. K., lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na postawę pokrzywdzonego,

tj. o przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k.;

orzeka:

I. uznaje oskarżonych **D. K.** i **A. P. (1)** za winnych tego, że w nocy 13 kwietnia 2015r. w Ś. przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu, usiłowali dokonać kradzieży z włamaniem do budynku należącego do S. S., w ten sposób, że po siłowym wyłamaniu płyty (...) zabezpieczającej otwór okienny w budynku, dostali się do jego wnętrza, skąd usiłowali zabrać w celu przywłaszczenia niwelator laserowy, kurtkę oraz inne przedmioty o łącznej wartości nie mniejszej 1.100 zł, czym działali na szkodę Ł. K. i S. S., lecz zamierzonego celu nie osiągnęli z uwagi na interwencję pokrzywdzonych, przy czym czynu tego dopuścili się w warunkach powrotu do przestępstwa, gdzie:

- oskarżony D. K. był uprzednio skazany prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Środzie Śląskiej z dnia 07.03.2011r. sygn. akt II K 1356/09, m.in. za przestępstwo z art. 289 § 2 k.k., na karę 7 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę łączną 10 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w całości w okresie od 21.11.2011r. do 20.09.2012r.,

- oskarżony A. P. (1) był uprzednio skazany prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Fabrycznej z dnia 28.03.2014r., sygn. akt II K 1454/12 za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w całości w okresie od 08.06.2015r. do 05.12.2015r.,

tj. popełnienia przestępstwa z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to, na podstawie art. 14 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k., wymierza każdemu z oskarżonych karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 44 § 2 k.k. orzeka przepadek dowodów rzeczowych w postaci metalowej siekierki oraz dwóch wkrętaków, ujętych w wykazie dowodów rzeczowych nr II/142/15/P pod poz. 3-5, k. 122 akt sprawy, przechowywanych w magazynie (...) w Ś., zarządzając ich zniszczenie;

III. na podstawie art. 63 § 1 k.k. zalicza oskarżonym **D. K.** i **A. P. (1)**, na poczet wymierzonych im kar pozbawienia wolności, okresy ich zatrzymania w sprawie od dnia 13.04.2015r. do dnia 14.04.2015r., które odpowiadają dwóm dniom kary pozbawienia wolności;

IV. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych zwalnia oskarżonych od ponoszenia kosztów sądowych, w tym opłaty i zalicza je na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE WYROKU

Na podstawie przeprowadzonego przewodu sądowego Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny :

W dniu 12 kwietnia 2015r. oskarżony D. K. spotkał we W. oskarżonego A. P. (1). Mężczyźni wypili po dwa piwa a następnie pojechali busem do Ś., gdzie mieszka D. K.. Na miejscu urządzili sobie "grilla", zaś po północy udali się do znajdującego się przy ulicy (...) budynku dawnego pałacu, skąd zamierzali dokonać kradzieży.

Dowód:

częściowo wyjaśnienia oskarżonego D. K., k. 28 akt 1 Ds. 525.2016, k. 54 - 55 a.s.,

częściowo wyjaśnienia oskarżonego A. P. (1), k. 31 akt 1 Ds. 525.2016.

Właścicielem zabytkowego budynku w Ś. przy ul. (...) jest S. S.. W 2015r. obiekt ten był remontowany przez Ł. K.. Wewnątrz budynku znajdowały się materiały budowlane oraz część narzędzi używanych do wykonywanych prac.

Dowód:

zeznania świadka S. S., k. 14 – 15 i 128 akt 1 Ds. 525.2016, k. 35 - 36 a.s.,

zeznania świadka Ł. K., k. 108 - 109 akt 1 Ds. 525.2016, k. 61 a.s.

Drzwi do budynku były zamknięte na klucz, zaś otwory okienne na parterze zabezpieczono płytami (...), zakotwionymi do ścian budynku i zapartymi od wewnątrz za pomocą drewnianych belek. Droga dojazdowa do obiektu była zagrodzona szlabanem z informacją - teren prywatny, obcym wstęp wzbroniony.

Dowód:

zeznania świadka S. S., k. 14 – 15 i 128 akt 1 Ds. 525.2016, k. 35 - 36 a.s.,

zeznania świadka Ł. K., k. 108 - 109 akt 1 Ds. 525.2016, k. 61 a.s.,

protokół oględzin miejsca wraz z dokumentacją fotograficzną, k. 10 – 11 akt 1 Ds. 525.2016.

W środku pałacu była położona instalacja elektryczna, lecz nie zostało jeszcze zamontowane oświetlenie. Dodatkowe zabezpieczenie we wnętrzu obiektu stanowił alarm składający się z centrali i czujników ruchu.

Dowód:

zeznania świadka S. S., k. 14 – 15 i 128 akt 1 Ds. 525.2016, k. 35 - 36 a.s.,

zeznania świadka Ł. K., k. 108 - 109 akt 1 Ds. 525.2016, k. 61 a.s.,

protokół oględzin miejsca wraz z dokumentacją fotograficzną, k. 10 – 11 akt 1 Ds. 525.2016.

Po przyjeździe na ulicę (...) w Ś. oskarżeni D. K. A. P. (1) używając nieustalonego narzędzia dokonali siłowego wyłamania płyty (...) zabezpieczającej otwór okienny na parterze pałacu, dostając się w ten sposób do jego wnętrza. A. P. (1) miał ze sobą metalową siekierkę z gumową rękojeścią oraz dwa śrubokręty – płaski oraz krzyżakowy.

Dowód:

zeznania świadka S. S., k. 14 – 15 i 128 akt 1 Ds. 525.2016, k. 35 - 36 a.s,

zeznania świadka Ł. K., k. 108 - 109 akt 1 Ds. 525.2016, k. 61 a.s.,

zeznania świadka Ł. H., k. 105 akt 1 Ds. 525.2016, k. 34 - 35 a.s.,

protokół przeszukania osoby A. P. (1), k. 3 – 5 akt 1 Ds. 525.2016,

protokół oględzin miejsca wraz z dokumentacją fotograficzną, k. 10 – 11 akt 1 Ds. 525.2016.

Będąc wewnątrz budynku oskarżeni zaczęli wchodzić do poszczególnych pomieszczeń przyświecając sobie latarkami. Uruchomili w ten sposób instalację alarmową, która od godz. 00:57 zaczęła wysyłać wiadomości o intruzach na telefony komórkowe S. S. i Ł. K.. Mężczyźni ci skontaktowali się ze sobą telefonicznie a jako, że obaj zamieszkują w Ś., wspólnie udali się na ulicę (...).

Dowód:

zeznania świadka S. S., k. 14 – 15 i 128 akt 1 Ds. 525.2016, k. 35 - 36 a.s,

zeznania świadka Ł. K., k. 108 - 109 akt 1 Ds. 525.2016, k. 61 a.s.,

częściowo wyjaśnienia oskarżonego D. K., k. 28 akt 1 Ds. 525.2016, k. 54 - 55 a.s.,

częściowo wyjaśnienia oskarżonego A. P. (1), k. 31 akt 1 Ds. 525.2016.

O godz. 1:08 oskarżeni wyłączyli zasilanie centrali alarmowej znajdującej się na piętrze budynku, wyciągając wtyczkę z kontaktu. Nie wiedzieli oni jednak o tym, że instalacja posiada dodatkowe zasilanie a informacje o osobach znajdujących się w budynku w dalszym ciągu są odnotowywane przez system i przekazywane do użytkowników alarmu.

Dowód:

zeznania świadka S. S., k. 14 – 15 i 128 akt 1 Ds. 525.2016, k. 35 - 36 a.s,

zeznania świadka Ł. K., k. 108 - 109 akt 1 Ds. 525.2016, k. 61 a.s.

Przemierzając się wewnątrz budynku A. P. (1) znalazł a następnie ubrał na siebie kurtkę Ł. K. m-ki (...) o wartości 250 zł. Oskarżeni zabrali także należący do niego laserowy niwelator m-ki T. o wartości 850 zł, który był zamontowany na statywie na pierwszym piętrze budynku.

Dowód:

zeznania świadka S. S., k. 14 – 15 i 128 akt 1 Ds. 525.2016, k. 35 - 36 a.s,

zeznania świadka Ł. K., k. 108 - 109 akt 1 Ds. 525.2016, k. 61 a.s.,

zeznania świadka Ł. H., k. 105 akt 1 Ds. 525.2016, k. 34 - 35 a.s.,

zeznania świadka R. M., k. 60 a.s.,

protokół oględzin miejsca wraz z dokumentacją fotograficzną, k. 10 – 11 akt 1 Ds. 525.2016,

częściowo wyjaśnienia oskarżonego A. P. (1), k. 31 akt 1 Ds. 525.2016.

Po przybyciu na miejsce, około godz. 1:09, S. S. i Ł. K. otworzyli drzwi wejściowe do budynku i zaczęli przeszukiwać pomieszczenia. Słyszac to oskarżeni próbowali ukryć się na strychu, znajdującym się na ostatniej kondygnacji

budynku, lecz S. S. zauważył ich kucających na podłodze. Odstawił wówczas drabinę uniemożliwiając oskarżonym ucieczkę oraz poinformował ich, że na miejsce została wezwana Policja. A. P. (1) zaczął się tłumaczyć S. S., mówiąc, że przyjechał z W., ponieważ jego kolega chciał mu pokazać pałac.

Dowód:

zeznania świadka S. S., k. 14 – 15 i 128 akt 1 Ds. 525.2016, k. 35 - 36 a.s,

zeznania świadka Ł. K., k. 108 - 109 akt 1 Ds. 525.2016, k. 61 a.s.,

częściowo wyjaśnienia oskarżonego D. K., k. 28 akt 1 Ds. 525.2016, k. 54 - 55 a.s.,

częściowo wyjaśnienia oskarżonego A. P. (1), k. 31 akt 1 Ds. 525.2016.

W międzyczasie na miejsce przyjechał patrol Policji, wezwany telefonicznie przez S. S.. Funkcjonariusze weszli na strych i dokonali zatrzymania D. K. oraz A. P. (1), którzy twierdzili, iż "nie wiedzieli, że to jest czyjeś prywatne, że chcieli sobie pozwiedzać budynek". Wcześniej oskarżeni zdążyli jeszcze schować na podłodze, za jednym z filarów, zabrany z niższej kondygnacji niwelator m-ki T..

Dowód:

zeznania świadka S. S., k. 14 – 15 i 128 akt 1 Ds. 525.2016, k. 35 - 36 a.s,

zeznania świadka Ł. K., k. 108 - 109 akt 1 Ds. 525.2016, k. 61 a.s.,

zeznania świadka Ł. H., k. 105 akt 1 Ds. 525.2016, k. 34 - 35 a.s.,

zeznania świadka R. M., k. 60 a.s.,

protokół oględzin miejsca wraz z dokumentacją fotograficzną, k. 10 – 11 akt 1 Ds. 525.2016,

częściowo wyjaśnienia oskarżonego A. P. (1), k. 31 akt 1 Ds. 525.2016,

częściowo wyjaśnienia oskarżonego D. K., k. 28 akt 1 Ds. 525.2016, k. 54 - 55 a.s.

Oskarżony D. K. ma 25 lat, jest bezdzietnym kawalerem. Oskarżony posiada wykształcenie podstawowe, odbywa obecnie karę pozbawienia wolności w zakładzie penitencjarnym. Nie był leczony psychiatrycznie, neurologicznie ani odwykowo.

Dowód:

częściowo wyjaśnienia oskarżonego D. K., k. 28 akt 1 Ds. 525.2016, k. 54 - 55 a.s.

D. K. był wielokrotnie karany sądownie za przestępstwa, w tym głównie za przestępstwa przeciwko mieniu na kary pozbawienia wolności z warunkowym i bez warunkowego zawieszenia ich wykonania.

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Środzie Śląskiej z dnia 07 marca 2011r., sygn. akt II K 1356/09 D. K. został skazany m.in. za przestępstwo z art. 289 § 2 k.k., na karę 7 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę łączną 10 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w całości w okresie od 21 listopada 2011r. do 20 września 2012r.

Dowód:

informacja z Krajowego Rejestru Karnego dot. oskarżonego D. K., k. 52 - 54, 152 - 155 akt 1 Ds. 525.2016,

odpisy wyroków skazujących dot. oskarżonego D. K., k. 45 - 46, 58 - 73 akt 1 Ds. 525.2016,

informacja z systemu (...), k. 22 - 33 a.s.

Oskarżony A. P. (1) ma 30 lat, jest stanu wolnego, posiada dwoje dzieci. Oskarżony jest z zawodu monterem maszyn przemysłowych, utrzymuje się z prac dorywczych. Nie był leczony psychiatrycznie, neurologicznie ani odwykowo.

Dowód:

częściowo wyjaśnienia oskarżonego A. P. (1), k. 31 akt 1 Ds. 525.2016.

A. P. (1) był uprzednio ośmiokrotnie karany sądownie za przestępstwa z art. 158 § 1 k.k., art. 229 § 3 k.k., art. 178a § 1 k.k., art. 278 § 1 k.k., art. 279 § 1 k.k. oraz art. 286 § 1 k.k. na kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania, gdzie w przypadku dwóch wyroków skazujących doszło do zarządzenia wykonania orzeczonych kar.

Dowód:

informacja z Krajowego Rejestru Karnego dot. oskarżonego A. P. (1), k. 77 - 86, 148 - 150 akt 1 Ds. 525.2016,

odpisy wyroków skazujących dot. oskarżonego A. P. (1), k. 45 - 46, 58 - 73, 96 - 97, 144 - 145 akt 1 Ds. 525.2016,

odpis wyroku Sądu Rejonowego dla Wrocławia - Fabrycznej, sygn. akt II K 1454/12 wraz z danymi o odbyciu kary, k. 7 - 9 a.s.

Oskarżeni D. K. i A. P. (1) nie przyznali się do zarzucanych im czynów. Wyjaśnili, że udali się do budynku S. S. aby go pooglądać, zapalić "ziolo" i zażyć dopalacze. Dodali, że nie mieli zamiaru dokonywać kradzieży, a do środka pałacu dostali się po odsunięciu dykty w otworze okiennym.

Ponadto Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Ustalenia stanu faktycznego sąd poczynił w oparciu o zgromadzone w sprawie dowody o charakterze osobowym oraz materialnym.

W ramach pierwszej grupy przeprowadzonych dowodów sąd uwzględnił zeznania złożone przez świadków S. S., Ł. K., Ł. H. i R. M.. Sąd uznał, że świadkowie ci w sposób zgodny z prawdą opisali fakty, które były ich udziałem, bądź o których posiadli informację z innych źródeł. Analizując relację świadków, sąd nie dopatrywał się okoliczności, które podważałyby ich wiarygodność.

Dokonując ustaleń faktycznych w sprawie sąd oparł się ponadto na zgromadzonych dowodach o charakterze materialnym wyszczególnionych w pierwszej części uzasadnienia. Sąd dał im wiarę jako w pełni wypełniającym wymogi stawiane takim dowodom oraz nie znajdując żadnych podstaw do podważenia ich wiarygodności.

Mając z kolei na uwadze wyjaśnienia oskarżonych D. K. i A. P. (1), sąd wziął je pod uwagę jedynie w takim zakresie, w jakim pokrywały się one z dowodami uznanymi przez sąd za wiarygodne. Sąd uznał, że zaprzeczanie przez oskarżonych poszczególnym zachowaniom wskazanym w zarzutach aktu oskarżenia, stanowi wyłącznie wyraz przyjętej przez nich linii obrony. Zajmując powyższe stanowisko sąd miał na uwadze ustalone zachowanie oskarżonych, które w świetle zasad doświadczenia życiowego i prawidłowego rozumowania nie pozwala podzielić przedstawionej przez nich wersji zdarzenia. Kierując się powyższymi wskazaniem, całkowicie niewiarygodne pozostaje dla sądu twierdzenie D. K. i A. P. (1), jakoby około godz. 1.00 w nocy udali się do cudzego budynku, w którym nie ma oświetlenia aby go pozwedzać. Sąd odmówił im również wiary w zakresie w jakim wyjaśnili, że weszli do dawnego pałacu poprzez niezabezpieczone okno. Na co innego wskazują zeznania S. S. i Ł. K., jak też wyniki oględzin miejsca zdarzenia, z których wyraźnie wynika, że doszło do siłowego pokonania płyty zabezpieczającej otwór okienny na parterze budynku. Na opisane działanie oskarżonych jednoznacznie wskazują również sygnały wysyłane przez system alarmowy po ich wejściu do obiektu, co szczegółowo opisali w swych zeznaniach S. S. i Ł. K..

Mając na uwadze całokształt przeprowadzonych w sprawie dowodów, sąd uznał, że sprawstwo i wina oskarżonych D. K. i A. P. (1) w zakresie przypisanego im czynu nie budzą wątpliwości. W ocenie sądu oskarżeni działając wspólnie i w porozumieniu zrealizowali znamiona występkę z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k., tak w zakresie strony przedmiotowej jak i podmiotowej.

Odnosząc się pierwszej kwestii wskazać należy przede wszystkim, iż nie budziło wątpliwości Sądu, że D. K. i A. P. (1) dokonali włamania do budynku należącego do S. S.. Wskazuje na to treść protokołu oględzin miejsca zdarzenia, jak też zeznania pokrzywdzonego który kategorycznie stwierdził iż obiekt był wcześniej dokładnie zamknięty. Dodatkowym potwierdzeniem sprawstwa oskarżonych są wskazania systemu alarmowego, który uaktywnił się zaraz po ich wejściu do budynku, po wyłamaniu dykty zabezpieczającej otwór okienny.

Stwierdzając działanie przez D. K. i A. P. (1) w zamiarze dokonania kradzieży rzeczy znajdujących się wewnątrz "pałacu" przy ul. (...) w Ś., sąd miał na uwadze całokształt okoliczności związanych z ich działaniem. Za powyższym przemawia przede wszystkim późna pora nocna gdy oskarżeni dostali się do budynku, który znajdował się w remoncie, i w którym nie działało oświetlenie. Następną okolicznością wskazującą na opisany zamiar oskarżonych był fakt odłączenia przez nich zasilania instalacji alarmowej, co wynika z wiarygodnych zeznań świadków S. S. i Ł. K.. Odnosząc się do powyższej kwestii zaznaczyć należy, że z racji krótkiego odstępu czasu pomiędzy pierwszym sygnałem z alarmu a przybyciem na miejsce pokrzywdzonych, nie mógł tego dokonać nikt inny poza oskarżonymi. Kolejną przesłanką wskazującą na działanie przez A. P. (1) i D. K. z zamiarem kradzieży rzeczy z budynku S. S., było zabranie przez nich kurtki oraz laserowego niwelatora należących do Ł. K.. Pierwsza z tych rzeczy została ujawniona bezpośrednio przy osobie A. P. (1), natomiast druga została odnaleziona w pobliżu oskarżonych. Miejsce ujawnienia niwelatora, który wg zgodnych stwierdzeń pokrzywdzonych znajdował się uprzednio na statywie na niższej kondygnacji budynku, wyraźnie wskazuje na to, że został on zabrany przez oskarżonych. Ostatnią kwestią, która potwierdza działanie przez D. K. i A. P. (1) w zamiarze dokonania czynu z art. 279 § 1 k.k., było ich zachowanie po wejściu do budynku S. S. i Ł. K.. Oskarżeni próbowali się wówczas ukryć na najwyższej kondygnacji budynku, kucając na podłodze w czasie gdy pokrzywdzony penetrował światłem latarki pomieszczenie strychowe.

Podsumowując powyższe sąd uznał obu oskarżonych za winnych tego, że w nocy 13 kwietnia 2015r. w Ś. przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu, usiłowali dokonać kradzieży z włamaniem do budynku należącego do S. S., w ten sposób, że po siłowym wyłamaniu płyty (...) zabezpieczającej otwór okienny w budynku, dostali się do jego wnętrza, skąd usiłowali zabrać w celu przywłaszczenia niwelator laserowy, kurtkę oraz inne przedmioty o łącznej wartości nie mniejszej 1.100 zł, czym działali na szkodę Ł. K. i S. S., lecz zamierzonego celu nie osiągnęli z uwagi na interwencję pokrzywdzonych,

Czyn popełniony przez oskarżonych był zawiniony, nie zachodziły okoliczności wyłączające bezprawność ani winę.

Ustalając sprawstwo oskarżonego D. K. w zakresie czynu z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k., sąd przyjął jednocześnie, że działał on w warunkach recydywy z art. 64 § 1 k.k. Oskarżony był już bowiem uprzednio karany za podobne przestępstwo (przeciwko mieniu) na karę pozbawienia wolności w wymiarze przekraczającym 6 miesięcy i dopuścił się kolejnego przestępstwa w ciągu pięciu lat od zakończenia kary pozbawienia wolności. Wskazana okoliczność znalazła odzwierciedlenie w treści wyroku, gdzie sąd opisał okoliczności przemawiające za działaniem przez oskarżonego w warunkach powrotu do przestępstwa.

Sąd przyjął działanie w warunkach art. 64 § 1 k.k. również w przypadku oskarżonego A. P. (1), przy czym wskazać należy iż nie było to zasadne i nastąpiło na skutek omyłki. W przypadku tegoż oskarżonego wyrok Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Fabrycznej, sygn. akt II K 1454/12, spełniał warunki opisanego powyżej przepisu w zakresie orzeczonej kary i podobieństwa czynów. Zarazem jednak orzeczona wobec A. P. (1) kara 6 miesięcy pozbawienia wolności została przez niego odbyta dopiero po popełnieniu przestępstwa w niniejszej sprawie - w okresie od 08.06.2015r. do 05.12.2015r. Tym samym nie było możliwe ustalenie działania przez tego oskarżonego w warunkach recydywy. Wskazane uchybienie powinno zatem podlegać konwalidacji w drodze kontroli instancyjnej wyroku.

Wymierzając oskarżonym D. K. i A. P. (1) kary za przypisane im przestępstwo, sąd baczyl na dyrektywy wskazane w art. 53 k.k., uwzględniając stopień zawinienia i społecznej szkodliwości ich czynu, a nadto cele zapobiegawcze i wychowawcze, która to kara winna osiągnąć wobec oskarżonych. Sąd miał na uwadze przede wszystkim ich uprzednią wielokrotną karalność oskarżonych za przestępstwa, a w tym przestępstwa przeciwko mieniu, co przemawiało za wymierzeniem im kar pozbawienia wolności. Zdaniem sądu ani kara ograniczenia wolności ani tym bardziej grzywna nie byłyby w stanie osiągnąć w przypadku oskarżonych celów w zakresie prewencji indywidualnej. Z powyższych względów sąd orzekł wobec obu oskarżonych kary po 1 roku pozbawienia wolności, a zatem w minimalnym wymiarze, uznając że stanowią one adekwatną sankcję do popełnionych przez nich czynów.

Sąd nie znalazł podstaw do zastosowania wobec D. K. i A. P. (2) dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania kar pozbawienia wolności, uznając że byłoby to w analizowanej sytuacji niecelowe, ze względu na dotychczasową postawę oskarżonych. Obaj oskarżeni był już uprzednio karani za przestępstwa umyślne, lecz mimo to dopuścili się kolejnego przestępstwa przeciwko mieniu. W ocenie sądu postawa oskarżonych, którzy nagminnie wchodzą w konflikty z prawem, powodują, że w stosunku do ich osoby nie można mówić o spełnieniu przesłanki pozytywnej prognozy kryminalistycznej.

Zgodnie z dyspozycją art. 63 § 1 k.k. sąd zaliczył oskarżonym na poczet wymierzonych im kar pozbawienia wolności okresy ich zatrzymania w sprawie.

Sąd orzekł również przepadek narzędzi, które służyły oskarżonym do popełnienia przestępstwa.

Mając na uwadze aktualną sytuację D. K. i A. P. (1), którzy nie posiadają stałych zarobków, sąd zwolnił ich od ponoszenia kosztów sądowych.

SSR Radosław Gluza

.

.